

aarligt; dette har hidtil, saavidt mig bekjendt, været udført af Sognebeboerne. — Jeg tiltræder ganske, hvad der af den ærede sidste Taler blev udtalt angaaende § 18 med Hensyn til den Ufred, der flere Steder hersker paa Kirkegaardene paa Landet. — Med Hensyn til § 35 skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der vil kunne opstaae adskillige Ulemper, naar Præsterne for Eftertiden skulde, rigtignok mod Erstatning af Kirkeierne, anstaafe Drøb og Wiin til Kirken; jeg indseer ikke, hvorfor ikke Kirkeieren, naar han selv ønsker det, fremdeles kan anstaafe disse Fornødenheder til Kirken. — Inden jeg sætter mig, vil jeg endnu tillade mig at fremføre et Par Ord, nemlig, om vi ikke snart kunne vente at komme saavidt, at Hovedgaardseiere ibetmindste maae vedligeholde deres Stole i Kirken; jeg har altid fundet det urimeligt, at de skulde have det øverste Stolestade i Kirken og aldrig betale en eneste Skilling derved, medens Andre, der betale 60 à 100 Rd., maae vedligeholde deres Stole i Kirken; jeg kan ikke ansee det for ubilligt, at Hovedgaardseiere eller Giere af tiendesfri Jord vedligeholde deres egne Stolestader.

G. Petersen: Naar den ærede sidste Taler i Anledning af § 6 meente, at det var overflødigt at bestemme, at hvor Gulvet i Stolene ei er Brædder, forsynes det med Maatter eller Træstamler, da kunde jeg ønske, at man endogsaa gik videre end man ved denne Bestemmelse i Loven er gaaet. Jeg maa nemlig holde for, at det Rigtigste vilde være, at der blev Bræddegulv i alle Stolene; men da en saadan Bestemmelse hverken findes i det oprindelige Udkast fra Regjeringen eller i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, drifter jeg mig ikke til at foreslaae, at en saadan Bestemmelse indsættes, fordi jeg nødig vilde lægge Loven Hindringer i veien; men hvad der een gang i denne Retning er kommet ind i Lovforslaget, maa jeg meget ønske bliver der, da det vistnok ofte er Tilfældet, at det kolde Steengulv forhindrer Mange fra at komme i Kirke.

Scherning: Den ærede Minister nævnte en Bestemmelse, som er falden ud af Loven,

men som forekommer mig at være saa vigtig, at der paa en vis Maade er Fare ved at vedtage Loven, naar denne Bestemmelse ikke atter bringes ind i den, det er nemlig den Pligt, der efter min Overbeviisning fremfor nogen anden paahviler Kirkeieren til at udvide Kirken i Forhold til Menighedens Størrelse. Naar en saadan Bestemmelse aldrig var optaget i Loven, og man altsaa kunde sige, at dette forudfattes som utvilsomt og det derfor ikke var nødvendigt at udføre det i den nye Lov, saa skulde jeg ikke have bragt det her paa Dntale, men efterat denne Bestemmelse engang har været optaget i Regjeringsudkastet, men senere er trængt ud deraf, saa kunde det synes, naar Loven udkom, uden at en saadan Bestemmelse fandtes deri, som om man havde opgivet sit Krav i saa Henseende, hvad jeg ikke troer man bør givne. Det er derfor min Hensigt til anden Behandling at stille et Endbringingsforslag, som atter bringer denne Bestemmelse ind i Loven. Det forekommer mig iøvrigt, at man i Loven i andre Retninger maaskee er gaaet noget videre end heldigt er, og dette gjælder navnlig de Bestemmelser, som gaae ud paa Andet end at holde Kirken i god Orden og sømmelig Tilstand; de Bestemmelser, som gaae ud paa at tilbageføre Kirken til Noget, som den har været eller som den tidligere skal have været, synes mig billigtvis ikke burde findes i Loven; hvad der i saa Henseende paahvendes, er Noget, som maa komme ved Overeenskomst, men ikke ved Lovbud. At Kirkerne ere saaledes, som de ere, det ere de blevne under Regjeringens Tilshyn, og nu at ville tvinge dem tilbage til, hvad der tidligere er opgivet, er efter min Mening ikke fuldkommen berettiget, ligesaa lidt som det er nødvendigt. De hertil sigtende Bestemmelser staae ogsaa i en saa tvivlsom Form, at det Retteste vilde være, at lade dem falde ud af Loven. Det hedder saaledes i § 3: „Enhver Kirke skal, saavidt andre Hensyn tilstede det, vedligeholdes saavel indvendig som udvendig paa den Maade“ etc.; disse Udtryk: „saavidt andre Hensyn tilstede det“ ere overmaade vidtomfattende; paa denne Maade forhindrer man ikke Ministeriets Indblanding i denne Sag, thi Kirkesynet vil ikke kunne afgjøre saadanne Spørgsmaal ligeoverfor Kirkeierne; Synet vilde blive for mægtigt, hvis det skulde